

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 31897/2023
29.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП "Обједињена наплата" Ниш, чији је пуномоћник Миљана Јовановић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Стамболић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1265/22 од 04.08.2023. године, у седници одржаној 29.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1265/22 од 04.08.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1265/22 од 04.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 10303/20 од 10.02.2021. године, ставом првим изреке, укинута је решење Јавног извршитеља И Ивк 286/20 од 24.07.2020. године. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати 63.404,00 динара на име главног дуга, по основу накнаде, ближе наведено у изреци, све са законском затезном каматом од 17.07.2019. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 25.472,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Решењем Основног суда у Нишу П 10303/20 од 14.12.2021. године, одбијен је предлог тужене за враћање у пређашње стање.

Виши суд у Нишу је, пресудом Гж 1265/22 од 04.08.2023. године, одбио жалбу тужене и потврдио првостепену пресуду П 10303/20 од 10.02.2021. године и решење Основног суда у Нишу П 10303/20 од 14.12.2021. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, и предложила да се

о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају у односу на одлуку о главној ствари (дугу) није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Предмет тражене правне заштите је исплата дуга по основу испуњења уговорне обавезе настале извршењем комуналних услуга тужиоца. Побийана одлука је донета применом одговарајућих одредби материјалног права и не постоји потреба за уједначавањем судске праксе у погледу исплате дуга која потиче из уговорног односа странака. Наиме, решавање таквих спорних питања зависи од чињеничног стања утврђеног у сваком конкретном предмету. С тим у вези, тужена уз ревизију није доставила другачије одлуке судова донете у предметима са истим чињеничним стањем и правним основом као у овом предмету.

Поред наведеног, у односу на решење другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбијању предлога за повраћај у пређашње стање, посебна ревизија није дозвољена. Из побијаног решења произлази да се ради о процесном решењу, донетом у смислу члана 109. став 1. ЗПП, против кога се не може изјавити посебна ревизија. Ово стога, јер је одредбом члана 404. став 1. прописано да се посебна ревизија може изјавити само због погрешне примене материјалног права, а оспорено решење је процесног карактера и не производи материјално-правно дејство у погледу права странака.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије, на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена (против пресуде којом је одлучено о главној ствари и решења садржаног у побијаној пресуди којим је одлучено о предлогу за враћање у пређашње стање).

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да су спорови мале вредности они у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда донете у поступку о спору мале вредности није дозвољена ревизија.

Тужбу ради испуњења новчаног потраживања тужилац је поднео 17.07.2020. године, а вредност предмета спора је 63.404,00 динара.

Имајући у виду да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ради се о спору мале вредности у ком, у смислу одредбе члана 479. став 6. у вези члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена.

Ревизија изјављена против решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбијању предлога за враћање у пређашње стање (садржано у побијаној другостепеној пресуди), није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, како је прописано чланом 420. став 2. ЗПП. Наиме, одредба члана 403 ЗПП се односи на процесна решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Међутим, у наведено процесно решење не спада решење којим је одбијен предлог за враћање у пређашње стање, јер се таквим решењем поступак правноснажно не завршава. Због тога, није дозвољена ревизија тужене против решења другостепеног суда, којим се потврђује решење првостепеног суда о одбијању предлога за враћање у пређашње стање.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић